

Tijdelijke locatie Tweede Kamer
T.a.v. mevrouw Slagt-Tichelman
Bezuidenhoutseweg 67
2594 AC Den Haag

Utrecht, 8 februari 2024

KNMG
Mercatorlaan 1200
Postbus 20051 3502 LB Utrecht

088 440 42 03
directiesecretariaat@fed.knmg.nl

Onderwerp

Reactie KNMG op internetconsultatie wetsvoorstel Abortus is zorg

Bijlagen: 1

Geachte mevrouw Slagt-Tichelman,

Met belangstelling heeft de KNMG kennisgenomen van het voorstel 'Abortus is zorg', zoals gepubliceerd voor internetconsultatie op 5 december 2023.

Wetsvoorstel

Het wetsvoorstel regelt dat het uitvoeren van een abortus tot 24 weken zwangerschap uit het Wetboek van Strafrecht (WvSr) wordt gehaald. Daartoe worden art. 296 WvSr en de Wet afbreking zwangerschap (Wafz) geschrapt. Een aantal artikelen uit de Wafz wordt overgeheveld naar de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz).

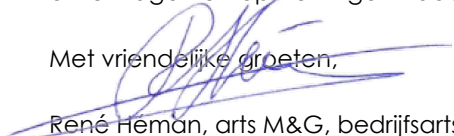
Voor deze wetswijzigingen draagt de initiatiefnemer zowel juridische als maatschappelijke redenen aan. Zij meent onder andere dat het regelen van abortus tot 24 weken zwangerschap in het strafrecht vanuit juridisch oogpunt niet nodig is voor het beschermen van de zwangere en het ongeboren leven. Daarnaast heeft opnemings in het strafrecht volgens de initiatiefnemer een aantal negatieve maatschappelijke gevolgen, zoals stigmatisering van abortus.

Reactie KNMG

De KNMG stelt voorop dat toegang tot goede abortuszorg van cruciaal belang is. Hoewel de huidige abortuswetgeving volgens de wetsevaluaties in de praktijk niet in de weg staat aan toegankelijke of goede abortuszorg, vindt de KNMG dat eventuele drempels en stigmatisering rondom abortuszorg moeten worden onderzocht en weggenomen. Als blijkt dat een wetswijziging daadwerkelijk kan bijdragen aan het wegnemen van die eventuele drempels en stigmatisering, dan spreekt de KNMG daar haar steun voor uit. Daarbij vindt de KNMG het nodig dat eerst wordt onderzocht wat de gevolgen van een eventuele wetswijziging zijn en dat mogelijke negatieve (neven)effecten voor de toegankelijkheid en kwaliteit van de abortuszorg, voor de positie van de zwangere én voor de positie van de arts worden weggenomen. Wat betreft het voorliggende wetsvoorstel is dit volgens de KNMG nog onvoldoende het geval en daarom is het voor de KNMG niet mogelijk om zich achter dit specifieke wetsvoorstel te scharen.

In de bijlage vindt u een uitgebreide toelichting op bovenstaande reactie. Uiteraard zijn wij graag bereid onze vragen en opmerkingen nader toe te lichten.

Met vriendelijke groeten,

René Heman, arts M&G, bedrijfsarts
Voorzitter bestuur KNMG

BIJLAGE: toelichting reactie KNMG

Opbouw toelichting

In deze bijlage geeft de KNMG een toelichting op haar reactie op het wetsvoorstel. De toelichting is als volgt opgebouwd. Eerst gaat de KNMG in op de huidige positie van abortus in ons rechtssysteem en wat die positie betekent voor zowel de zwangere als de arts (paragraaf 1). In de tweede paragraaf staat de KNMG stil bij het wetsvoorstel 'Abortus is zorg' en de gevolgen daarvan voor de zwangere en de arts. Tot slot geeft de KNMG in de derde paragraaf enkele aandachtspunten mee voor een verder wetstraject.

Goede en toegankelijke abortuszorg van cruciaal belang

Voordat wordt ingegaan op de huidige (juridische) situatie, vindt de KNMG het belangrijk om te benadrukken dat toegang tot goede abortuszorg van cruciaal belang is. Voor de KNMG staat buiten kijf dat abortuszorg toegankelijk moet zijn en veilig voor zowel de zwangere als de arts. Zij betreurt het dan ook zeer dat abortus nog vaak wordt gezien als een medische handeling waarop een taboe rust. De KNMG vindt het onwenselijk als zwangeren zich daardoor niet vrij voelen om over abortus te spreken of voor abortus te kiezen of als hulpverleners daardoor drempels ervaren om abortuszorg te verlenen.

1. Huidige situatie: abortus tot 24 weken zwangerschap in het Wetboek van Strafrecht

Alvorens in te gaan op het wetsvoorstel en de aandachtspunten, zet de KNMG het huidige juridisch kader uiteen, in het bijzonder wat dit betekent voor zowel de zwangere als de arts. De KNMG beperkt zich hier tot abortus die tot 24 weken zwangerschap plaatsvindt, omdat het wetsvoorstel enkel daarop betrekking heeft.

1.1 Hoe is abortus nu geregeld?

De regels voor abortus zijn op dit moment zowel strafrechtelijk als bestuursrechtelijk van aard; zie in dit verband art. 296 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr), de Wet afbreking zwangerschap (Wafz) en de daarop gebaseerde regelingen.

1.1.1 Wetboek van Strafrecht

Allereerst is van belang dat diegene die een abortus ondergaat niet strafbaar is. Het Wetboek van Strafrecht stelt het ondergaan van een abortus of het bij zichzelf teweegbrengen van een abortus tot 24 weken zwangerschap niet strafbaar is, een zwangere kan daarvoor dan ook niet strafrechtelijk worden vervolgd.¹ Het uitvoeren van een abortus bij een zwangere door een derde is in beginsel wel strafbaar op grond van art. 296 WvSr. In beginsel, want het vijfde lid van art. 296 WvSr bevat een specifieke strafuitsluitingsgrond voor artsen. Deze strafuitsluitingsgrond houdt in dat als een arts een abortus uitvoert binnen een kliniek of ziekenhuis waar dat volgens de Wafz is toegestaan, en zich daarbij houdt aan de bepalingen van de Wafz, diens handelen buiten het kader van het strafrecht valt. De arts kan dan dus ook niet strafrechtelijk worden vervolgd. Alleen als een arts zich bij de uitvoering van abortus niet aan de voorwaarde van de strafuitsluitingsgrond houdt óf als een niet-arts een abortus uitvoert kan strafrechtelijke vervolging plaatsvinden.

1.1.2 Wet afbreking zwangerschap

In de Wafz is een aantal kwaliteits- en zorgvuldigheidseisen opgenomen die hieronder kort zullen worden samengevat. Een abortus mag alleen worden uitgevoerd in een kliniek/ziekenhuis met vergunning (art. 2), en alleen nadat de zwangere in kwestie een gesprek met een arts heeft gevoerd (artt. 3 en 5). Voorts bevat de Wafz kwaliteitseisen voor desbetreffende klinieken/ziekenhuizen (o.a. art. 6). Tot slot is in art. 20 Wafz vastgelegd dat een arts niet verplicht is om een abortus uit te voeren als hij daartegen 'gemoedsbezwaren' heeft. Naast de kwaliteits- en zorgvuldigheidseisen bevat de Wafz nog een aantal "eigen" strafbepalingen: artt. 15, 17 en 18. Deze bepalingen zien op de strafbaarstelling van het overtreden van in de Wafz opgenomen kwaliteits- en zorgvuldigheidseisen. In tegenstelling tot art. 296 WvSr gaat het hierbij om 'overtredingen' en niet om 'misdrijven'. Dat is een belangrijk verschil, want een overtreding wordt niet altijd standaard opgenomen op een strafblad.

Samenvattend betekent het bovenstaande het volgende voor abortus tót 24 weken:

- Een zwangere is **niet strafbaar** voor het ondergaan van een abortus of het bij zichzelf teweegbrengen van een abortus;
- Een arts is **niet strafbaar** voor het uitvoeren van een abortus, **mits** die abortus wordt uitgevoerd in een kliniek of ziekenhuis waarin een zodanige behandeling op grond van de Wafz is toegestaan.
- Een arts is **wel strafbaar** als de abortus wordt uitgevoerd **buiten** een kliniek of ziekenhuis waarin een zodanige behandeling op grond van de Wafz is toegestaan of als de arts zich **niet** houdt aan bepaalde regels uit de Wafz (art. 15 en 18 Wafz). In dat laatste geval gaat het om overtredingen en niet om misdrijven.
- Personen die geen arts zijn en een abortus uitvoeren bij iemand anders zijn hoe dan ook strafbaar.

1.2 Waarom is abortus zo geregeld?

Uit de memorie van toelichting op de Wafz volgt dat de wetgever bij het toenmalige wetsontwerp twee waarden voor ogen heeft gehad: de bescherming van ongeboren menselijk leven en het recht van de zwangere op hulp bij een ongewenste zwangerschap. Door het uitvoeren van een abortus expliciet strafbaar te stellen in het Wetboek van Strafrecht, maar tegelijkertijd ook een specifieke strafuitsluitingsgrond voor *artsen* in het leven te roepen (gekoppeld aan een vergunningenstelsel uitgewerkt via de Wafz) heeft de wetgever getracht een balans te vinden tussen deze twee waarden. De wetgever koos voor deze route om te benadrukken dat de overheid niet alleen toegang tot abortus mogelijk wil maken, maar tot op zekere hoogte ook bescherming wil bieden aan ongeboren menselijk leven. Overigens had, wat betreft personen die geen arts (meer) zijn, de strafbaarheid van het handelen ook kunnen volgen uit het wetsartikel dat het onbevoegd en buiten noodzaak uitoefenen van enig beroep strafbaar stelt (art. 436 WvSr). Dat achtte de wetgever hiervoor echter 'beslist onvoldoende' vanuit het perspectief van het doel van het wetsontwerp.²

2. Voorgestelde situatie: abortus tot 24 weken zwangerschap uit het Wetboek van Strafrecht

2.1 Wetsvoorstel 'Abortus is zorg' in het kort

Samengevat houdt het wetsvoorstel 'Abortus is zorg' in dat art. 296 uit het Wetboek van Strafrecht wordt geschrapt en dat de Wafz deels komt te vervallen en deels wordt overgeheveld naar de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz). Het gevolg hiervan is dat de expliciete, afzonderlijke strafbaarheid voor het uitvoeren van een abortus tot 24 weken zwangerschap komt te vervallen, zowel voor artsen als voor niet-artsen. Als strafrechtelijke vervolging om welke reden dan ook noodzakelijk wordt geacht, kan volgens de initiatiefnemer worden uitgeweken naar andere strafbepalingen, bijvoorbeeld de artt. 300-304 WvSr, gelezen in samenhang met art. 82 WvSr.

2.2 Achtergrond wetsvoorstel

De initiatiefnemer van het wetsvoorstel voert zowel juridische als maatschappelijke redenen aan om het uitvoeren van abortus tot 24 weken zwangerschap (art. 296) uit het WvSr te schrappen.

2.2.1 Art. 296 WvSr is juridisch niet nodig om zwangere en ongeboren leven te beschermen en kwaliteit te waarborgen

Volgens de initiatiefnemer is het verbod op het uitvoeren van een abortus in art. 296 WvSr juridisch niet nodig om de zwangere en het ongeboren leven te beschermen en de kwaliteit te waarborgen.

Wat de bescherming van de zwangere *binnen* de medische setting betreft, draagt art. 296 WvSr volgens de initiatiefnemer niet bij aan de bescherming van de zwangere omdat artsen de extra dreiging van het strafrecht niet nodig hebben om goede zorg te verlenen. Daarnaast is art. 296 WvSr volgens haar juridisch niet nodig om de zwangere te beschermen tegen een onzorgvuldige medische praktijk (van abortus), omdat dit een medisch voorbehouden handeling in de zin de Wet BIG betreft en de Wafz wettelijke waarborgen stelt voor de zorgvuldigheid en kwaliteit van abortuszorg. Voor het overige biedt het strafrecht al andere mogelijkheden om artsen in geval van grove medische fouten of bewust onzorgvuldig handelen, ook in het geval van uitvoeren van abortus, strafrechtelijk te vervolgen. *Buiten* de medische setting voegt art. 296 WvSr volgens de initiatiefnemer ook niets toe omdat personen die abortus tegen de wil en/of zonder medeweten van de zwangere uitvoeren al strafbaar zijn op grond van de artt. 300-304 jo. art. 82 WvSr. De artt. 300-304 stellen (zware) mishandeling (met voorbedachten rade) strafbaar en art. 82 bepaalt dat onder 'zwaar lichamelijk letsel' ook wordt verstaan 'het afdrijven of de dood van de vrucht

van een vrouw¹. Op die manier wordt de zwangere al strafrechtelijk beschermd tegen onvrijwillige abortus, aldus de initiatiefnemer.

Wat betreft het ongeboren leven tot 24 weken, stelt de initiatiefnemer vast dat dit beschermwaardig is. Zij vindt echter dat de bescherming van het ongeboren leven niet via het strafrecht plaats zou moeten vinden, althans niet via een afzonderlijke, expliciete bepaling die het uitvoeren van een abortus strafbaar stelt. Volgens de initiatiefnemer wordt het ongeboren leven tot 24 weken zwangerschap immers al via de zwangere beschermd (via onder andere art. 82 WvSr) en na 24 weken zwangerschap zelfs afzonderlijk van de zwangere (via art. 82a WvSr). Ook de zorgvuldigheidseisen uit de artikelen 3 en 5 van de Wafz, die volgens het wetsvoorstel integraal worden overgenomen in de Wkkgz, beschermen volgens de initiatiefnemer het ongeboren leven tot 24 weken. Zij stelt dan ook dat het ongeboren leven niet meer of minder beschermwaardig is als art. 296 WvSr wordt geschrapt.

Volgens de initiatiefnemer is het uitvoeren van een abortus een bijzondere medische ingreep waarbij ook afzonderlijke regels voor zorgvuldigheid en kwaliteit passend zijn. Wat haar betreft, kunnen de huidige kwaliteits- en zorgvuldigheidseisen uit de Wafz niet los worden gezien van de hoge kwaliteit en zorgvuldigheid van de Nederlandse abortuspraktijk. Mede daarom stelt zij voor deze eisen te behouden en over te hevelen naar de Wkkgz.

Volgens de initiatiefnemer is het vergunningensysteem dat nu geldt voor het verlenen van abortuszorg niet meer nodig als abortus in de Wkkgz wordt geregeld. Dit omdat de aanbieders van abortuszorg op grond van de Wkkgz automatisch onder de Wet toetreding zorgaanbieders (Wtza) zouden vallen en op grond van die wet al een vergunningsplicht zouden hebben. Wel zou dit volgens de initiatiefnemer met zich meebrengen dat het uitvoeringsbesluit Wtza moet worden aangepast, zodat voor aanbieders van abortuszorg een meld- en vergunningplicht blijft bestaan.

2.2.2 Art. 296 WvSr heeft negatieve maatschappelijke gevolgen

Als maatschappelijke redenen voor het afschaffen van art. 296 WvSr noemt de initiatiefnemer een aantal negatieve gevolgen van dit artikel: volgens haar stigmatiseert het abortus, wordt er een andere sociale betekenis aan abortus gegeven dan aan andere medische handelingen en is het geen passende manier om het zelfbeschikkingsrecht van zwangeren te regelen. De initiatiefnemer merkt daarbij op dat abortus geen moreel verwerpelijk handelen is en dat het bij abortus gaat om een vrije en zorgvuldige keuze van een vrouw over haar lichaam. Ook om deze redenen stelt zij voor art. 296 uit het Wetboek van Strafrecht te schrappen.

2.3 Welke specifieke eisen uit de Wafz (en de Bafz) blijven in het voorstel bestaan?

Uit art. II van het wetsvoorstel en de toelichting volgt dat de kwaliteits- en zorgvuldigheidseisen die nu in (art. 3, 5, 11, 12, en 20 van) de Wafz zijn opgenomen integraal worden overgehield naar de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz). Deze kwaliteits- en zorgvuldigheidseisen, waaronder bijvoorbeeld de eis dat de arts met de zwangere in gesprek moet gaan voordat een zwangerschap mag worden afgebroken (art. 3 Wafz), blijven daarmee bestaan, maar worden overgeheveld naar een andere wet.

Alle overige geldende bepalingen (2,4,6,7,8,9,10,14,15,17,18 19, 19a en 20a Wafz) lijken – met uitzondering van art. 6 lid 1 onderdeel a Wafz – te komen vervallen.³ De bepalingen die in het Besluit afbreking zwangerschap (Bafz) zijn opgenomen en die volgens de initiatiefnemer vooral betrekking hebben op de zorgverlening lijken, behalve art. 25 Bafz, te worden overgeheveld naar een nieuw op te stellen Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB).

2.4 Wat betekent het wetsvoorstel voor de zwangere en de arts?

Bovenstaand voorstel heeft de volgende gevolgen voor de zwangere en de arts:

- Voor de zwangere verandert strafrechtelijk gezien niets: de zwangere was al niet strafbaar voor het ondergaan of bij zichzelf teweegbrengen van een abortus tot 24 weken zwangerschap en is dat onder het voorstel ook niet.
- Voor de arts verandert er strafrechtelijk gezien wel iets: waar de arts voorheen op grond van art. 296 WvSr een in beginsel strafbare handeling verrichtte, is dit niet langer het geval omdat het uitvoeren van een abortus tot 24 weken zwangerschap niet meer expliciet strafbaar is gesteld. Daarmee vervalt ook de expliciete strafuitsluitingsgrond voor de arts als hij of zij abortus uitvoert binnen een kliniek of ziekenhuis waar dat volgens de Wafz is toegestaan.

3. Reflectie KNMG op wetsvoorstel

3.1 Balans tussen bescherming ongeboren leven en recht op abortuszorg zwangere

Zoals gezegd in paragraaf 1.2 van deze toelichting, beoogt de huidige abortuswetgeving het ongeboren menselijk leven te beschermen en tegelijkertijd hulp te bieden aan mensen die een zwangerschap willen afbreken. Uit de wetsevaluaties van 2005 en 2020 volgt dat de huidige abortuswetgeving in deze opzet slaagt. Volgens de onderzoekers functioneert de abortuswetgeving naar behoren.⁴ De onderzoekers die in 2020 de abortuswetgeving hebben geëvalueerd, vonden geen redenen om het wettelijk systeem als zodanig ter discussie te stellen.⁵

Hoewel de huidige wetgeving volgens de wetsevaluaties in de praktijk niet leidt tot minder toegankelijke of minder goede abortuszorg, vindt de KNMG dat eventuele drempels en stigmatisering rondom abortuszorg moeten worden onderzocht en weggenomen. In principe steunt de KNMG een juridische systeemwijziging als aannemelijk is dat deze daadwerkelijk bijdraagt aan het wegnemen van die eventuele drempels en de stigmatisering. Zoals gezegd, vindt de KNMG het wel van groot belang dat de gevolgen van de voorgestelde wetwijziging eerst goed in kaart worden gebracht en dat mogelijke negatieve (neven)effecten voor de toegankelijkheid en kwaliteit van de abortuszorg, voor de positie van de zwangere en de positie van de arts worden weggenomen. Volgens de KNMG staat dat laatste op dit moment nog onvoldoende vast. Voor zover de KNMG bekend is, zijn er nog geen onderzoeken afgerond naar de mogelijke (juridische) gevolgen, dan wel neveneffecten, van het schrappen van art. 296 uit het Wetboek van Strafrecht.⁶ Daarom is het voor de KNMG niet mogelijk om zich achter dit specifieke wetsvoorstel te scharen.

Ter illustratie van het bovenstaande heeft de KNMG in de volgende paragraaf enkele punten geformuleerd die wat haar betreft in ieder geval verdere aandacht vragen.

3.2 Aandachtspunten bij wetsvoorstel

3.2.1 Rechtszekerheid artsen in voorgestelde situatie

De schrapping van art. 296 WvSr heeft tot gevolg dat de strafuitsluitingsgrond die van rechtswege geldt voor artsen die een abortus uitvoeren en zich daarbij houden aan de eisen van de Wafz, vervalt. Dat is logisch, want het uitvoeren van een abortus is dan immers niet langer expliciet strafbaar. Het is echter ook zo dat de huidige strafuitsluitingsgrond artsen een bepaalde mate van rechtszekerheid biedt; als zij binnen een kliniek of ziekenhuis met een Wafz-vergunning een abortus uitvoeren zijn zij *niet* strafbaar en kunnen zij dus ook *niet* strafrechtelijk worden vervolgd.

Het valt niet uit te sluiten dat een arts (ongeacht of die zich aan de wettelijk vastgelegde zorgvuldigheidseisen houdt) bij het vervallen van art. 296 WvSr kan en zal worden vervolgd op basis van een andere strafbepaling, bijvoorbeeld art. 302 WvSr. In dat geval geldt er geen expliciete strafuitsluitingsgrond. De KNMG vindt het van belang dat de arts die binnen de grenzen van de wet, c.q. de richtlijnen/protocollen opereert er ook zónder art. 296 lid 5 WvSr zeker van moet zijn dat hij niet strafrechtelijk wordt vervolgd. Als artsen daar op voorhand niet zeker van zijn, komt dat de abortuszorg waarschijnlijk niet ten goede. Zoals de wetsevaluatoren ook concludeerden: het strafrecht staat in de huidige situatie op grote afstand van de abortuspraktijk.⁷ Het zou onwenselijk zijn als afschaffing van art. 296 WvSr het effect heeft dat het strafrecht (en ook het OM) juist dichterbij de praktijk zou komen te staan. In de toelichting op het wetsvoorstel wordt aan het voorgaande geen aandacht besteed. Omdat art. 296 WvSr artsen nu een bepaalde mate van rechtszekerheid biedt en het strafrecht op afstand houdt van de abortuspraktijk, vindt de KNMG dit een belangrijk aandachtspunt.

3.2.2 Plaatsing kwaliteit- en zorgvuldigheidseisen Wafz in Wkkgz

De KNMG merkt op dat de gedachte achter het wetsvoorstel en dus ook de voorgestelde regeling van abortus tot 24 weken zwangerschap op twee gedachten hinkt. Enerzijds wordt getracht abortus zo veel mogelijk gelijk te trekken met ander 'normaal' medisch handelen. Anderzijds wordt door de voorgestelde regeling abortus op een wettelijk afwijkende manier vastgelegd, waardoor de wijze van regeling in grote lijnen overeenkomt met hoe abortus nu geregeld is. Dit roept bij de KNMG vragen op.

Om te beginnen vraagt de KNMG zich af of de Wkkgz het juiste wettelijke kader biedt om abortus te regelen. Zoals ook de initiatiefnemer aangeeft, staan er in de Wkkgz in principe geen kwaliteits- en zorgvuldigheidseisen voor bijzondere vormen van zorg. De Wkkgz is daar ook niet voor bedoeld, maar

beoogt de kwaliteit van zorg (in het algemeen) en de behandeling van klachten en geschillen in de zorg te regelen, aldus het opschrift van die wet. De KNMG vraagt zich daarom af of de voorgestelde abortusbepalingen niet beter op hun plaats zouden zijn in een afzonderlijke wet.

Het bevreemdt de KNMG verder dat juist de bepalingen uit de Wafz, die vaak worden gezien als paternalistisch, moraliserend en afbreuk doend aan het zelfbeschikkingsrecht van de zwangere, ongewijzigd worden opgenomen in Wkkgz. De KNMG denkt hierbij aan de beraadtermijn (voorgestelde art. 11.0c, lid 1, Wkkgz), de term 'noodsituatie', de specifieke wettelijke eisen ten aanzien van de 'verantwoorde voorlichting over andere oplossingen van haar noodsituatie dan het afbreken van de zwangerschap', de 'genoegzame nazorg voor de vrouw en de haren' én het 'besef van haar verantwoordelijkheid voor ongeboren leven en van de gevolgen voor haarzelf en de haren' (voorgestelde art. 11.0d Wkkgz). De KNMG is er niet van overtuigd dat handhaving van deze artikelen noodzakelijk is, nu immers de WGBO en de Wkkgz al de nodige regels stellen als het gaat om de informatieplicht van de arts en het besluitvormingsproces van de patiënt en de arts samen.

3.2.3 Aanbieders abortuszorg onder de Wtza

De KNMG kan niet overzien wat er precies verandert voor aanbieders van abortuszorg als zij via de Wkkgz ook onder de Wet toetreding zorgaanbieders (Wtza) gaan vallen. De initiatiefnemer lijkt te suggereren dat voor de aanbieders van de abortuszorg nagenoeg niets verandert als zij in plaats van onder de Wafz onder de Wkkgz en de Wtza zullen vallen. Omdat het erop lijkt dat dit vooral in een te wijzigen uitvoeringsbesluit Wtza zal worden geregeld dat vooralsnog onbekend is, kan de KNMG niet nagaan of dit inderdaad het geval is.

3.2.4 Gevolgen voor wetgeving gedwongen zorg onduidelijk

Tot slot vraagt de KNMG aandacht voor het volgende. Als abortus een vorm van zorg wordt waarvoor, behalve de op te nemen artikelen in de Wkkgz, geen afzonderlijke regels bestaan, roept dat de vraag op of abortus binnen het kader van de Wzd of de Wvggz onder dwang kan worden uitgevoerd. Tot op heden is dat niet het geval vanwege de uitzonderingspositie die abortus heeft. De KNMG acht het nodig dat de initiatiefnemer ook hier duidelijkheid over verschaft.